

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
Е-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

МИНИМАЛАЦ: ДВЕ СТРАНЕ ЈЕДНЕ МЕДАЉЕ

Након 15 месеци минималац скочио за 3 динара

Готово тромесечно наклапање да ли треба и да ли се може увећати минимална зарада пресекла је јуче Влада Републике Србије, која је на телефонској седници донела одлуку да се минимална зарада симболично увећа за **3 динара** по радном часу. Тако ће, од јуче, најслабије плаћени радници за свој рад добијати(?) вишу зараду за **500-тињак динара**, у зависности од броја радних сати у месецу. На овај начин Влада себи покушава прибавити ореол „социјално одговорне власти“, јер је сасвим извесно да се повећањем минималца од **3 динара** не може поправити материјални положај ове категорије запослених.

Подсећамо да минималац који примају радници у Србији није најнижи у окружењу, барем номинално, али у бити јесте због различитог односа између најниже и највише зараде, и да би и са овим увећањем он износио свега **15.660 динара** (за **174** радна сата), дакле непуних **160 евра**. У Европи, примера ради, највиши минималац примају запослени у Луксембургу - **1610 евра**, а најнижи у Црној Гори - **55 евра**, док су на дну листе и Бугарска са **112 евра** и Румунија са **146 евра**. У исто време, у Хрватској је минималац **385 евра**, а у Словенији **589 евра**. Међу земљама са већим износом минималца су и Француска и Енглеска где ова врста зараде износи око **1150 евра**.

Не морамо и овом приликом понављати да је фарса око минималца завршена по принципу - мало тражили, још мање добили, јер, да подсетимо, иако је за то било прилике, минималац није мењан већ пуних **15 месеци**, а раднички трибуни тражили су пораст са **87 динара** на исто тако скромних **92 динара**. Послодавци су, наравно, одбили и ово повећање, а један број њих се досетио, па је својим запосленима јавно исплаћивао минималац, а тајно им незаконито, различитим методама притисака, тражио да му врате од тог минималца, и то на руке, и до **5.000 динара**. Они који нису узимали од „својих“ радника овај харач, бранили су свој став да су већ превише оптерећени пореским и другим давањима на нето износ и да не могу дати ни симболична **3 динара**. Једна још већа група послодаваца и даље не исплаћује ни минималну, ни било какву другу зараду.

Подсећамо и да су, приликом претходне јалове расправе о минималцу, на почетку другог полугодишта **2010. године** (Законом је предвиђено да се минималац мења **2** пута годишње - на почетку године и на почетку другог полугодишта и да не може бити мањи од претходно утврђеног), послодавци нису прихватили ни симболично повећање за **1 динар**. Овај пут је власт „на мишице“ прогурала предлог министра Љајића и запослени са најнижим платама ће добити, ипак, какво-такво повећање нето зараде. А да ли ће то више

коштати послодавце, па чак и државу (републички буџет) која је, да подсетимо, највећи послодавац, није баш сигурно, пошто је државна ризничарка, г-ђа Драгутиновић, најавила смањење стопе пореза (да ли и доприноса?) на нето зараде. На тај начин би ипак било удовољено послодавцима, а ни државу ово минимално повећање не би ништа коштало. Јасно је да би уплаћивањем мањег процента пореза и доприноса на нето зараду били оштећени и запослени, јер је то основ за остваривање неких њихових других права. Тако би мања група запослених добила на једном месту, а велика већина изгубила на другом, пошто би им бруто плата била мања и пошто би, самим тим, они били „јефтинији“ за буџет или приватне послодавце.

Да ни Влада у свему овоме није имала чисте руке, јасно је и из чињенице да још увек за велик број запослених није измирила дуг настао због исплаћивања мањег износа од загарантованог минималца у **2009.** години, те је овако за јавност учинила позитиван помак, који је у суштини неће коштати никаквих нових средстава у буџету.

Београд, 13.04.2010.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС